

det høje Ting, udviser en Indtægt af 95,698,072 Kr. 61 Øre mod 94,977,995 Kr. 92 Øre paa den nugældende Finanslov, altsaa for 1910—11, og en Udgift af 116,299,514 Kr. 61 Øre paa det her forelagte Forslag mod paa den nugældende Finanslov 115,016,780 Kr. 93 Øre. Det er altsaa et Underskud paa 20,601,442 Kr. 15 Øre mod paa den nugældende Finanslov 20,038,785 Kr.

Paa Indtægtssiden ønsker jeg at fremhæve, at § 5, de indirekte Afgifter, udviser 3,856,000 Kr. mindre, end der er budgetteret for indeværende Finansaar. Her figurere Toldindtægterne med 4,101,000 Kr. mindre, medens der til Gengæld er Opgang paa andre Omraader. De direkte Skatter ere derimod opførte med 1,336,000 Kr. mere. Det skyldes dels den naturlige Stigning og dels den Omstændighed, at de 3 Mill. Kr.s Forøgelse, som kommer i Anledning af Forsvarslovene, vil kunne gøre sig fuldt gældende paa Finansaaret 1911—12. Endelig er der en Stigning paa § 9 ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld med 2,612,000 Kr. i Forhold til indeværende Finansaar. Denne Stigning fremkommer derved, at vi ikke have kunnet sælge vore Husmandsobligationer heller ikke i indeværende Finansaar og derfor have opsamlet en stor Del af dem, hvorved der kommer et større Beløb til Indtægt her, men det maa selvfølgelig opfattes som en Fremgang af kun nominel Beskaffenhed.

Paa Udgiftssiden maa det særlig bemærkes, at de ekstraordinære Militærudgifter, som væsentlig bestemmes af Forsvarslovene, ere 8,774,000 Kr. i Aar eller ca. 3½ Mill. Kr. mere end paa den sidst vedtagne Finanslov. Det er en Følge af de Udsættelser, der sidste Vinter fandt Sted, at vi i Aar i Henhold til de vedtagne Love, som vi jo ville udføre fuldt ud, have maattet opføre saa meget større Beløb. Det er imidlertid paa Finansaaret 1911—12, at Hovedbyrden ved Forsvarslovenes Gennemførelse vil komme til at hvile. Allerede paa næste Finanslovsforslag ville vi paa denne Konto faa en betydelig Nedgang, antagelig paa ca. 5 Mill. Kr. Jeg vil endvidere gøre opmærksom paa, at Udgiften til Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld, altsaa de ordinære Afbetalinger paa Statsgælden og Udgiften til offentlige Arbejder paa § 27, er 13,041,000 Kr. Lægge vi disse to Beløb sammen, vil det altsaa ses, at de udgøre mere end det budgetterede Underskud.

De væsentligste Forhøjelser paa de ordinære Budgetter falde paa Kirke- og

Undervisningsvæsenet med 293,000 Kr. Det er særlig de forøgede Udgifter til Righospitalet, som her komme til at veje tungt. Endvidere paa Krigsministeriets Budget § 22 med 404,000 Kr. — medens vi paa Marineministeriet have en Mindreudgift af, saavidt jeg erindrer, 123,000 Kr. — og endelig paa Indenrigsministeriets Budget med 779,000 Kr. Hvad de to sidstnævnte Budgetter angaar, skal jeg sige, at Forhøjelsen for Krigsministeriets Vedkommende aldeles væsentligt skyldes dette, at Aaret 1911—12 er et Kantonnementsaar, derpaa falde omtrent de 200,000 Kr., altsaa ca. Halvdelen af Forhøjelsen paa 404,000 Kr.; Forhøjelsen af Fouragepriserne har bevirket, at man har maattet sætte Udgifterne til Hestehold 106,000 Kr. op, Forøgelsen af Sygedagenes Antal giver en Forhøjelse af ca. 50,000 Kr., og dertil komme enkelte mindre Udgiftsstigninger, som i det væsentlige skyldes forøgede Materialpriser og Arbejdsløn. Den forholdsvis stærke Stigning paa Indenrigsministeriets Budget er en gammel Kending for dette Ting. Vi vide, at den finder Sted hvert eneste Aar. Med hvor stor Omhyggelighed man end søger at begrænse dette Budget saavel som de andre, kan det ikke undgaas, at Udgiften stiger regelmæssig Aar for Aar, og det er her særlig Udgiften til Alderdomsunderstøttelse, Sygekasser og Arbejdsløshedskasser, der virker.

Det gælder om samtlige Budgetter, de militære som de civile, at ikke strengt nødvendige Udgifter saa vidt muligt ere undgaaede, og at vi have søgt ikke at foregribe kommende Nedsættelser. Vi have jo nedsat en Finanslovkommission, og dens Betænkning kan antagelig ventes til Foraaret. Naar den kommer, maa vi underkaste Finansloven en gennemgribende Overvejelse i Retning af Besparelser, og det gælder da, at saavel Regeringen som Lovgivningsmagten i Aar saa lidt som muligt foregribe den kommende Udvikling og saa lidt som muligt binde Bevillinger til længere Aaremaal, saaledes at man kan staa frit med Hensyn til eventuelle Besparelser. Da Finanslovsforslagets væsentlige Tendens er Sparsommelighed, og da man har søgt saa lidt som muligt at tage nye Udgiftsinitiativer, hvilket vor økonomiske Tilstand ikke tillod, saa finder jeg mig paa dette Tidspunkt ikke foranlediget til at gaa nærmere ind paa Forslagets Indhold, end jeg allerede har gjort. Det er et Forslag, der saa vidt gørligt holder sig til status quo.

Til Slutning ønsker jeg at gøre nogle